

Parohia Mărtișor

Foaie de duminică

Anul IV nr. 02 (157)

11 Ianuarie 2015

Duminica după Botezul

Domnului

(Începutul propovăduirii

Domnului)

2015 - An omagial al misiunii parohiei și mănăstirii azi

„Și Iisus, auzind că **Ioan a fost întemnițat**, a plecat în Galileea. Și părăsind Nazaretul, a venit de a locuit în Capernaum, lângă mare, în hotarele lui Zabulon și Neftali. Ca să se împlinească ce s-a zis prin Isaia proorocul care zice: **„Pământul lui Zabulon și pământul lui Neftali spre mare, dincolo de Iordan, Galileea neamurilor; Poporul care stătea în întuneric a văzut lumină mare și celor ce ședea în latura și în umbra morții lumină le-a răsărit”**. De atunci a început Iisus să propovăduiască și să spună: **Pocățiți-vă, căci s-a apropiat împărăția cerurilor.** .. (Matei 4, 12-17)

De azi putem spune că **au trecut sărbătorile, dar Sărbătoarea ne stă mereu înainte**. Căci ce altceva este Biserica, dacă nu o trecere din sărbătoare în sărbătoare, din slava unei sărbători în slava altei sărbători, până în ziua în care ne este dat să ne împărtășim „mai cu adevărat de slava cea veșnică”. Cu aspra condiție că din Sărbătoare să nu facem sărbătorire, diminuând bucuria slujirii lui Dumnezeu cu slujirea pântecului sau a altor patimi, atât de exacerbate de conștiința modernă a sărbătorii. Nouă să nu ne fie altfel a ne lăuda decât în plinirea purtării cu creștinească demnitate cu duh și smerenie a crucii de har și de lumina ce ne este Sărbătoarea cu Hristos...

Aici stă cheia tâlcuirii fie și măcar în parte a lucrului pocăinței celei ce se cere de la noi și, odinioară, de la cei ce-l ascultau pe Sfântul Ioan și-apoi pe Hristos-Domnul, în pocăința cea după chipul lui Hristos, aceea pe care o da spre „rumegarea duhovnicească” în Duminica aceasta Apostolul pe care-l citim la Sfântă Liturghie. Căci zice Sfântul Apostol Pavel Efesenilor: „Dar fiecăruia dintre noi i s-a dat harul după măsură darului lui Hristos. Pentru aceea zice: «Suindu-Se la înălțime, rob-it-a robia și daruri datu-le-a oamenilor. Iar aceea că S-a suit ce înseamnă decât că El mai întâi S-a pogorât în părțile cele mai de jos ale pământului? Cel Ce S-a pogorât El este și Cel Ce S-a suit mai presus de toate cerurile, pentru că să umple totul. .. „Și El i-a dat pe unii apostoli, pe alții profeți, pe alții binevestitori, pe alții păstori și învățători, că să-i pregătească pe sfinți pentru lucrarea slujirii, spre zidirea templului lui Hristos, până ce toți vom ajunge la unitatea credinței și a cunoașterii Fiului lui Dumnezeu, la starea de bărbat desăvârșit, la măsura vârstei deplinătății lui Hristos” (Efeseni 4, 7-13). Toată această creștere n-are alt scop și altă râvnă decât creșterea întru El, Hristos Domnul, „Care este și Capul „(Efeseni 4, 15), iar împlinirea nu poate veni decât printr-o autentică „viața în Hristos”, așa cum o definește Sfântul Nicolae Cabasila, iar după el, teologia neo-patristică. Se arată dar ca veridică **asumarea pocăinței ca fiind trăirea întru „iubire, după adevăr”** (Efeseni 4, 15), fundamentele care dau viață comunității, care este Biserica. Biserica pe care Sfântul Ioan de Kronstadt (în «Spicul viu») o arată ca fiind „adunarea celor care cred în Tine, Doamne, fără fățărnicie”.

Iată cum Domnul, luând parcă vorbă din buzele lui Ioan, arată dintru început că **întoarcerea spre El, „Calea, Adevărul și Viața”, este fundamentul desăvârșirii**, umplerii de harul Împărăției, care toate le ține. Iar dintâi în pocăința, El, Dumnezeu Cel viu, făcutu-S-a icoană, Cel Care „a sfințit apele Iordanului, botezându-Se, sub palmă slugii plecându-Se, tămăduind patimile lumii” (Stihirile Înaintemergătorului, glas 1, Utrenia din 7 ianuarie). Și, că un ecou de duh, cântarea liturgică, mereu și mereu aduce aminte nu ca să nu uităm, ci pentru a trăi mereu astfel că prăznuirea Stăpânului se face cu binecuvântat amestec de praznic, îngerii cu oamenii adunându-se, Biserica luptătoare și Biserica triumfătoare, într-una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică. Biserica pocăinței. Biserica slujitoare. Ortodoxia cea plină de dar.

Pr. Conf. Univ. Dr. Constantin Necula – www.crestinortodox.ro

Cuvintele "**Pocățiți-vă, că s-a apropiat Împărăția cerurilor**" (Matei 4, 17) sunt, de fapt, cuvintele prin care Hristos Domnul începe propovăduirea Evangheliei Sale.

Întrucât **în viața această pământească omul este supus permanent ispitelor de tot felul, pocăința trebuie să fie o constantă a vieții creștine, o permanentă curățire** de păcatele săvârșite cu gândul, cuvântul și fapta, pentru a dobândi **mântuirea și sfințenia ca daruri ale lui Dumnezeu**. Pocăința adevărată este o lucrare tainică, de renaștere în dureri a omului, adică de înnoire interioară a sufletului, de răstignire a păcatului din om și de înviere duhovnicească a legăturii sale cu Dumnezeu, de creștere spirituală în iubire smerită și sfântă. Așa cum plantele cresc și florile înfloresc fără să facă zgomot, **tot așa și creșterea duhovnicească în virtuți, ca rod al pocăinței, este una tainică**, pașnică, smerită și luminată de Duhul Sfânt.

Așadar, atât Sfânta Taină a Botezului, cât și Sfânta Taină a Pocăinței sunt izvoare de lumină și bucurie pentru viața creștină. Să nu uităm niciodată că am fost botezați în numele, lumina și iubirea Preasfintei Treimi și că în tot timpul vieții noastre trebuie să preaslăvim pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, prin gând și cuvânt, prin rugăciune și fapte bune. Să ne rugăm Mântuitorului Iisus Hristos ca să ne ajute să primim Evanghelia Sa ca fiind Evanghelie a iubirii și vieții veșnice din Împărăția Tatălui și a Fiului și a Duhului Sfânt, să ne pregătim cât mai des, prin pocăință și fapte bune, pentru împărtășirea cu **Sfintele Taine ale Bisericii prin care pregustăm bucuria vieții veșnice din Împărăția cerurilor**, spre slava lui Dumnezeu și a noastră mântuire. Amin. († Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române) - www.crestinortodox.ro

Dictionar liturgic: Odovania se numește sfârșitul sau încheierea sărbătorii unui praznic împărațesc.

Începând de prin secolul al IV-lea, Biserica a stabilit obiceiul ca praznicele împărațești și ale unor sfinți să fie sărbătorite într-un chip mai deosebit. De aceea, pentru pregătirea sufletească a credincioșilor, aceste sărbători au un timp de pregătire, numit pre-serbare sau înainte-prăznuire, iar după ziua sărbătorii să fie și o perioadă de continuare a serbării, numită după-prăznuire. Ziua cea dintâi a înainte-serbării este începutul sărbătorii, iar ultima zi a după-serbării se numește, cu un termen slavon, odovania (otdania), adică sfârșitul, dezlegarea sau încheierea sărbătorii.

În ziua odovaniai praznicului, slujba se pune aproape la fel ca și în ziua întâi a praznicului.

<http://ziarullumina.ro>

Odovania praznicului Bobotezei se încheie a 8- a zi, pe **14 ianuarie**, ultima zi în care se mai folosește Agheasmă mare fără pregătire specială.

12 ianuarie – Sf. Muceniță Tatiana a fost diaconiță în Biserica Romei din secolul al III-lea. A trăit în timpul domniei împăratului Alexandru Sever (222-235), suferind martiriul în anul 225, împreună cu tatăl său.

Capul Sf.Mucenițe Tatiana a fost adus de la Constantinopol, unde s-a aflat până în secolul al XVI-lea, de Sf.Voievod **Neagoie Basarab în anul 1517**, fiind așezat în biserica Mănăstirii Curtea de Argeș. În 1949 a fost mutat în **Catedrala din Craiova**, în aceeași raclă cu moaștele Sf. Ierarh Nifon al Constantinopolului și ale sfinților mucenici Serghie și Vah.

Este considerată a fi **ocrotitoarea studenților**, iar în Belarus, Rusia și Ucraina „*Ziua Sfintei Tatiana*”, cunoscută și ca „Ziua studenților”, este o sărbătoare națională.

Sf.Nicolae Velimirovici a scris un imn în cinstea sfintei Tatiana.

<http://ro.orthodoxwiki.org>

15 ianuarie – Sf.Cuvios Pavel Tebeul (227-341) a trăit pe vremea lui Deciu și a lui Valerian, prigonitorii creștinilor. Era de neam din Egipt, din Teba de Jos, și înțelegând că cumnatul său vrea să-l vândă ca să-i poată opri averea părintească, a fugit în munți. Aici și-a schimbat **teama de prigonitori în dor de călugărie**. Și intrând într-o peșteră, din adâncul pustiului, și-a petrecut toată viața în pace și în înlăturarea tuturor dorințelor. Auzind de viața lui cea îmbunătățită, marele Antonie (17 Ianuarie) l-a căutat și găsindu-l s-a minunat și de locul cel anevoios în care trăise și de lungimea vieții lui și de depărtarea de orice așezare omenească. Căci Pavel a fost cel dintâi care a cutezat să meargă până în adâncul pustiului, unde și-a îndelungat nevoițele până la **113 ani**, după ce părăsise de tânăr grijile lumești.

15 ianuarie – Sf.Ioan cel sărac pentru Hristos, care s-a mai numit și Colibașul era de fel din Constantinopol. De mic copil a plecat din școala unde învăța carte în tovărășia unui călugăr, și s-a dus în Mănăstirea Achimiților, adică a neadormiților, unde s-a făcut călugăr, petrecând întru multe nevoițe. Dar vicleanul diavol l-a îmboldit cu dorul părinților și atunci, cu voia egumenului mănăstirii și a fraților, s-a dus la casa părintească îmbrăcat în rasă. Dar nu s-a făcut cunoscut cine este, ci locuia în rugăciune și în lipsuri, într-o colibă mică lângă poarta casei părintești, batjocorit de slugi și uitându-se la părinții săi, care treceau pe lângă el, fără să știe că el este fiul lor. Când a fost să moară, a chemat pe maica sa, care l-a cunoscut după Evanghelia ferecată în aur, dată lui de părinți pe când era în școală. Și așa și-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu.

www.calendar-ortodox.ro

De la aproapele este viața și moartea. Că de vom dobândi pe fratele, pe Dumnezeu dobândim; iar de vom sminti pe fratele, lui Hristos greșim.
Sf.Antonie cel Mare

15 ianuarie 1850 – Mihai Eminescu *“Desprețuind Biserica noastră națională și înjosind-o, ne-au lipsit de arma cea mai puternică în lupta națională; disprețuind limba prin împeștriri și prin frazeologie străină, au lovit un al doilea element de unitate; disprețuind datinele drepte și vechi și introducând la noi moravurile statelor în decadență, au modificat toată viața noastră publică și privată în așa grad încât românul ajunge a se simți străin în țara sa proprie. Odinioară [era] o Biserică plină de oameni, toți având frica lui Dumnezeu, toți sperând de la El mântuire și îndreptându-și viețile după învățăturile Lui. Spiritul speculei, al vânătorii după avere fără muncă și după plăceri*

materiale a omorât sufletele.(...) Biserica lui Mateiu Basarab și a lui Varlaam, maica spirituală a neamului românesc, care a născut unitatea limbei și unitatea etnică a poporului, ea care domnește puternică dincolo de granițele noastre și e azilul de mântuire națională în țări unde românul nu are stat, ce va deveni ea în mâna tagmei patriotice? Peste tot credințele vechi mor, un materialism brutal le ia locul, cultura secolului, mână-n mână cu sărăcia claselor lucrătoare, amenință toată clădirea măreață a civilizației creștine.”

(14 august 1882, Mihai Eminescu, “Timpul”, în “Opere”, Vol 13)

www.cuvantul-ortodox.ro

17 ianuarie - Sf.Antonie cel Mare (+ 356) - Zis-a avva Antonie către avva Pimen: *aceasta este lucrarea cea mare a omului, ca greșeala sa să o pună asupra sa înaintea lui Dumnezeu și să aștepte ispita până la răsufierea cea mai de pe urmă.* (Pateric)

Programul săptămânii 11 ianuarie 2015 – 18 ianuarie 2015

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	11 ianuarie	8 - 12 - Sf. Liturghie (Începutul provăduirii Domnului) – Pr.Dragoș
Duminică	11 ianuarie	17 - 18 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheza – Pr.Dragoș
Luni	12 ianuarie	17 - 18 - Acatistul Sf.Arhangheli – Pr.Dragoș
Marti	13 ianuarie	- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	14 ianuarie	9 - 11 - Sfințirea mică a apei – Pr.Dragoș
Vineri	16 ianuarie	9 - 11 - Taina Sf.Maslu
Vineri	16 ianuarie	17 - 18 - Slujba acatistului – Pr.Dragoș
Sâmbătă	17 ianuarie	8 - 11 - Sfânta Liturghie și pomenirea celor adormiți – Pr.Dragoș
Sâmbătă	17 ianuarie	17 - 18 - Vecernia duminicii a 29-a după Rusalii – Pr.Ticu
Duminică	18 ianuarie	8 - 12 - Sf. Liturghie (Duminica celor 10 leproși) – Pr.Ticu
Duminică	18 ianuarie	17 - 18 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheza – Pr.Ticu